

ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದರೆ ಮಹಾಭಾರತ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೇ? ಅವನು ಅದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಒಂದು ಮಹಾಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ವಸ್ತು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು? ಅವಮಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಛಲ, ಪ್ರತೀಕಾರ, ಕೆಚ್ಚು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ ಸಿಕ್ಕಿ ಜಗತ್ತು ಮುಂದುವರೆಯುವುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ನೀರಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

1920ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಆಳ್ವಾರದ ಮಹಾರಾಜ ಜೈ ಸಿಂಘ್ ಪ್ರಭಾಕರನೂ ಅವಮಾನವನ್ನು ಛಲದಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನೇ. ಮಾಮೂಲಿ ಭಾರತೀಯ ಉಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದ ರಾಜ ರೋಲ್ಸ್ ರಾಯ್ಸ್ ಕಂಪನಿಯ ಶೋರೂಂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ರೋಲ್ಸ್ ರಾಯ್ಸ್ ಕಾರನ್ನು ಟೆಸ್ಟ್ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡಲು ಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಶೋರೂಮಿನವರು ಇವನ ಉಡುಗೆ ನೋಡಿ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಕ್ಕಸದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ದುಡ್ಡಿರುವಾಗ ರಾಜ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾನಾ? ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದವನೇ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಏಳು ರೋಲ್ಸ್ ರಾಯ್ಸ್ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಅವುಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಎರಡು ಪೊರಕೆಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ತನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಬೀದಿಗಳ ಕಸ ಗುಡಿಸುವ ವಾಹನಗಳಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ! ಮಹಾರಾಜನ ಈ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ರೋಲ್ಸ್ ರಾಯ್ಸ್ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ತಲುಪಿ ಅವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇವನ ಬಳಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿ, ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಅವಮಾನ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ ನಂತರವೇ ರಾಜ ಪೊರಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿದ್ದಂತೆ. ಈ

ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವೆಷ್ಟೋ ಸುಳ್ಳೆಷ್ಟೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥಹದ್ದೇ ಒಂದು ಘಟನೆ ನಡೆದಿದ್ದು ನೋಡಿದಾಗ, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಯಾರಿಗೋ ಅವಮಾನ ಮಾಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಸವಾಲಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವರಿಗೆ ಮುಖಭಂಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರತೀ ತಲೆಮಾರಿಗೂ ನಡೆಯುವ ಕಥೆಯೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮಗೆ ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ಅವಮಾನವಾದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೊರಗುವ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಿಸುವ ಹಕ್ಕುಗಳು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅವಮಾನವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ದೊಡ್ಡ ಹಿಂಸೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನವರಾದರಂತೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಂದುಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಶಾಮರಾಯರು ಇದಕ್ಕೊಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಅವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಪಿಯು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಸ್ತರು. ಅಂಥಾ ಕೋಪಿಷ್ಟರೇನಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಬೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೂ ಯಾವುದೋ ಕ್ಷಾಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಹುಡುಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡು ರೇಗಿದೆ. ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೈದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹುಡುಗ ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಟೊಪ್ಪಿ ಬೇರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನಂತೆ. 'ಟೊಪ್ಪಿ ತೆಗೆ' ಎಂದು ಬೈದಿದ್ದಾರೆ. 'ಧರ್ಮಸ್ಥಳಾನಾ ತಿರುಪತೀನಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಕ್ಷಾಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹುಡುಗ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ನೀಡದೇ ಅವಮಾನದಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. 'ಕ್ಲಾಸಲ್ಲಿ

ಕರೆಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಠ ಕೇಳು, ಬೋಳುಮಂಡೇಲಿ ಕೂದಲು ಜೊತೆಗೆ ಬುದ್ದೀನೂ ಚಿಗುರುತ್ತೆ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹುಡುಗ ಮತ್ತೆ ಅವಮಾನದಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರ ಆ ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆತ ಕೇಶಮುಂಡನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದೂ ಶಾಮರಾಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ತನ್ನಿಂದ ಪಾಪದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅವಮಾನವಾಯಿತು ಎಂದು ಮನೆಗೆ ಬಂದವರು ಜೋರಾಗಿ ಅತ್ತು, ಅವರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಾಗಲೇ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು. ಇದಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಆ ಹುಡುಗ ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಶಾಮರಾಯರು 'ಸಾರಿ' ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾರ ಇಳಿಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಮಾನವೆನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಳ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಭಾರತದ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಿಂಗಪೂರಿನ ಪ್ರಧಾನಿ ಅದೇಲ್ಲೋ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಅವಮಾನ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಯಂದೋ ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದಂದೋ ತ್ರಿವರ್ಣ ಧ್ವಜವನ್ನು ಉಲ್ಲಾಹರಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜಕ್ಕೆ ಅವಮಾನವಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ಸುದ್ದಿಗಳು ಆಗಾಗ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಉಲ್ಲಾಹರಿಸಿದರೆ ದ್ವಜಕ್ಕೆ ಅಂಥಾ ಅವಮಾನವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದ್ವಜಾರೋಹಣ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತಾ ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊರೊನಾ ಬಂದಾಗ ಆಮ್ಜನಕವಿಲ್ಲದೇ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಗೋಳಾಡಿ ಸತ್ತರಲ್ಲಾ, ಅದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಮಾನ ತರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ನಾಗರಿಕತೆ ಎಂಬುದು ರೂಪುಗೊಂಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದರೂ ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಸ ಹೊಸ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರುತ್ತೇವಲ್ಲಾ, ಅದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವಮಾನದಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವ ವಿಷಯ. ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಾಳಿಯಿಂದ 2021ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಐದು ಪ್ರಭೇದದ ಪ್ರಾಣಿಪಕ್ಷಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮರೆಯಾದವಂತೆ, ಇದು ನಾವು ಅವಮಾನಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಅವಮಾನ ಎನ್ನುವುದು ಮನುಷ್ಯಕುಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ದೊರೆತಿರುವ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕರೆಗಂಟಿಯಿದ್ದಂತೆ. ಅವಮಾನವೆನ್ನುವುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆತ್ಮಾವಲೋಕನವನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸದಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತರದಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಈ ರೀತಿ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡದಿದ್ದರೆ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಅವಮಾನ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in